

Sayın Valim
Değerli Protokol Üyeleri
Sevgili Misafirler

Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin kurucusu Büyük Atatürk'ün, aramızdan ayrılışının 75. yılındayız. 10 Kasımların, Atatürk'ün 57 yıllık hayatını, mücadelesini, milletimize kazandırdıkları ve kazandırmak istediklerini doğru anlama bakımından önemi büyüktür. Bu meyanda Atamızın bize ve ülkemize kazandırdıklarının mutluluğu ile yeni bir 10 Kasım'ı yaşıyoruz. Yüce Atatürk'ün ölümünün 75. yıldönümünde her 10 kasımda olduğu gibi bu yıl da yine sevgi ve saygı ile anıyoruz.

Bilindiği gibi, 19. yüzyıl, Avrupa'nın, ekonomi, hukuk ve eğitim alanlarında büyük atılımlar yaptığı bir yüzyıldır. Avrupalı aydınlar ve yöneticiler, kendi toplumlarının 19. yüzyıldaki büyük gelişme ve dönüşümlerine öncülük etmişlerdir. Ne yazık ki, Osmanlı aydını ve yönetimi, çağın dinamiklerini ve dönüşümlerini, bilinçli bir şekilde tanımak ve çağla barışık yaşamayı başarmakta yetersiz kalmıştır.

Mustafa Kemal Atatürk ise, Türk devletinin ulaşması gerektiği aşamayı, 20. yüzyılın başlarında şaşmaz bir sezgiyle görerek yaşamda en gerçek yol göstericinin bilim ve teknoloji olduğunu tespit etmiştir. Ayrıca gerçek kurtuluşun ekonomik bağımsızlıktan, ülkenin her bakımdan kalkındırılıp güçlendirilmesinden geçtiğini belirtmiş, batı uygarlığının biliminden, teknolojisinden yararlanarak, bunları özümseyerek çağdaş uygarlık düzeyine çıkıp, bu düzeyi de aşmayı milletin önüne amaç olarak koymuştur. Atamız bu amacı daha somut olarak "Büyük davamız, en medeni en müreffeh millet olarak varlığımızı yükseltmektir". Şeklinde ifade etmiş ve refah toplumu olmayı hedef göstermiştir.

Gerçekten de 1920 ile 1938 yılları arasında sağlanan gelişme ve değişimler, hem milletin birbiriyle kucaklaşması, hem de çağ ile yarışmak düşüncesiyle temellendirilmiştir. Uygulanması da milletin çağdaşlaşmaya katılması ve ona katkıda bulunması şeklinde olmuştur.

Atatürk'ün, Türk milletini büyük bir atılıma hazırladığı ve yönlendirdiği yüzyılda Avrupa ve Asya'nın pek çok ülkesinde, totaliter rejimler veya diktatörlükler bulunuyordu. Böyle bir dünyada Atatürk, yabancı bir gazetecinin sorusuna "Ben kalpleri kırarak değil, kazanarak hükmetmek isterim" diye cevap vermiştir.

Aynı çağda yaşayan, gerek kendi milletleri, gerekse dünya için endişe ve korku kaynağı olan liderler, bugün ya unutulmuş ya da kötü miraslarıyla anılır olmuştur. Atatürk ise, sevgi ve saygı uyandırarak, Türk milletini, çağ ile tanıştırmaya gayret edip varlığını teminat altına almaya yöneltmiştir. “Muasır medeniyet seviyesinin üzerine çıkmak” hedefi ise çağın akışına yön verme düşüncesinin bir göstergesidir.

Yalnız 10 Kasımlarda değil, her daim, Atatürk’ün mücadele azmi, bizlere yüklediği sorumluluklar ve gösterdiği hedefler tekrar tekrar konuşulmalıdır. Ülkemizin en zor anında bile düşünüp ortaya koyduğu milli hedef ve stratejilerin hatırlanması, bu tür çabaların anlam ve değerinin çok iyi bilinmesi, Büyük Atatürk’ün ebedi istirahatgâhında huzur içinde yatması bakımından da önemlidir.

Konuşmama Yüce Atatürk’ün sözleriyle son vermek istiyorum. “Ben, manevi miras olarak hiçbir ayet, hiçbir dogma, hiçbir donmuş ve kalıplaşmış kural bırakmıyorum. Benim manevi mirasım ilim ve akıldır. Benden sonrakiler, bizim aşmak zorunda olduğumuz çetin ve köklü zorluklar karşısında, belki gayelere tamamen erişemediğimizi, fakat asla taviz vermediğimizi, akıl ve ilmi rehber edindiğimizi tasdik edeceklerdir. Benim Türk milleti için yapmak istediklerim ve başarmaya çalıştıklarım ortadadır. Benden sonra beni benimsemek isteyenler, bu temel eksen üzerinde akıl ve ilmin rehberliğini kabul ederlerse, manevi mirasçılarım olurlar.”

Bu düşüncelerle Büyük Atatürk’ü ebediyete intikalinin 75. yıldönümünde bir kez daha rahmet ve minnetle anıyor. Herkesi saygıyla selamlıyorum.

Nurettin Doygun